

CBE 20-2016 tentamencijfer**UITSPRAAK**

in het geding tussen de heer X, hierna ook te noemen appellant,

en

de examiner van het vak Europees Recht (RGBEEO0110), gegeven aan de faculteit Rechtsgeleerdheid, hierna ook te noemen verweerder,

inzake de tentamenuitslag van het vak Europees Recht (RGBEEO0110).

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van de examiner van het vak Europees Recht (RGBEEO0110), waarin aan appellant het cijfer 5 is toegekend voor het op van 21 januari 2016 afgelegde tentamen voor dit vak.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op donderdag 21 april 2016 waarbij appellant is verschenen. Verweerder is ter zitting verschenen in de personen van Y en Z, beiden examiner en S, examiner en coördinator van het vak Europees Recht. Voorts is verschenen K, secretaris van de examencommissie Rechtsgeleerdheid.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appellant maakt op 21 januari 2016 het tentamen Europees Recht, waarna aan hem het cijfer 5 is toegekend. Op 17 februari 2016 dient appellant via het Centraal Loket Rechtsbescherming Studenten (CLRS) een beroepschrift in bij het College van Beroep voor de Examens tegen de vaststelling van het tentamencijfer. Op 10 maart 2016 vindt een schikkingsgesprek plaats. Een schikking wordt echter niet bereikt, waarop verweerder op 8 april 2016 een verweerschrift indient.

Los van het beroep heeft appellant (en ook medestudenten) een klacht ingediend bij de examencommissie van de faculteit rechtsgeleerdheid over het tentamen Europees recht van 21 januari 2016. De examencommissie heeft de klacht over de onduidelijke vraagstelling in vraag 3 gegrond verklaard, omdat de vraagstelling zodanig cryptisch en complex werd bevonden dat wordt betwijfeld of het voor adequaat voorbereide studenten helder was wat van hen werd verwacht. De klachten over het gebrek aan transparantie van de puntenverdeling, het aftrekken van punten voor spelfouten en tentamen niet in verhouding met de leerdoelen heeft de examencommissie ongegrond verklaard.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellant**, zoals neergelegd in het beroepschrift en zoals ter zitting aangegeven komt, samengevat, op het volgende neer.

In de eerste plaats is vraag 3 van het tentamen zeer onduidelijk geformuleerd en worden er volgens het antwoordmodel punten toegekend voor elementen die helemaal niet worden gevraagd. Deze vraag zou moeten worden geschrapt en dient niet mee te tellen bij de beoordeling. Meer specifiek is onduidelijk dat in vraag 3 niet wordt verwezen naar het woord 'ontwerpen', terwijl dit blijkens de antwoordmatrijs wel vereist is om het volledig aantal punten te scoren op vraag 3. Het vetgedrukte gedeelte van vraag 3 leidt tot een andere vraag dan die waarop het antwoordmodel zich toespitst. Slechts 20% van de studenten heeft vraag 3 juist begrepen. Dit geeft aan dat vraag 3 te onduidelijk is geformuleerd.

Daarnaast heeft het nakijken van het tentamen niet voldoende zorgvuldig plaatsgevonden. Dit geldt met name voor vraag 2. En tot slot komt appellant op tegen het arbitrair aftrekken van punten vanwege een slecht handschrift. Dit is veel te hard.

Verweerder heeft zich ter zitting, en blijkens zijn verweerschrift, als volgt verweerd.

Appellant maakt niet duidelijk op welke wijze vraag 3 onduidelijk is en tot welke alternatieve antwoorden deze onduidelijkheid had kunnen leiden. Vraag 3 is uitgebreid intern en door ESI geëvalueerd, mede naar aanleiding van de door appellant en medestudenten ingediende klacht bij de examencommissie. Dit heeft niet tot een ander standpunt geleid.

Vraag 3 sluit goed aan bij de dit jaar geïntroduceerde lesvorm 'flipping the classroom'. Het trainen van de vereiste vaardigheden heeft constant centraal gestaan tijdens zowel de hoorcolleges als de werkgroepen. Voorts is de totstandkoming van vraag 3 uiterst zorgvuldig verlopen. Er zijn drie bij het vak betrokken docenten uitgebreid betrokken bij de vraagstelling. Vraag 3 verwijst uitdrukkelijk naar een rechtsoverweging in het arrest CNSD. In het antwoord op vraag 3 diende de studenten te vermelden dat het hier gaat om de nuttig effect doctrine, moesten de studenten reflecteren op de vraag of het overbodig maken van een kartel een inbreuk maakt op deze doctrine en dienden de studenten de gevolgen van een gegrond- of ongegrondverklaring van de klachten te bespreken. Hierbij was er niet één juist antwoord mogelijk; een kritische reflectie kon tot meerdere antwoorden leiden.

In zijn antwoord op vraag 3 laat appellant onvoldoende blijken inzicht te hebben in wat de nuttig effect doctrine inhoudt. Het is dan ook niet verwonderlijk dat hij vervolgens niet in staat bleek om tot een ontwerp te komen. Dit valt echter niet te wijten aan een onduidelijke vraagstelling.

Voorts geeft verweerder aan dat het gehele tentamen wel degelijk zorgvuldig is beoordeeld, in tegenstelling tot wat appellant beweert. De beoordeling heeft plaatsgevonden met een vaste richtlijn voor de puntenverdeling; dit staat in de antwoordmatrijs. Er worden conform deze matrijs geen punten toegekend voor het enkel noemen van punten. Bij de nabespreking van het tentamen zijn op verzoek van appellant drie vragen opnieuw nagekeken door verweerder. Dit heeft echter niet tot een andere puntenaantal geleid.

Tot slot geeft verweerder aan dat er geen punten zijn afgetrokken vanwege het slechte handschrift van appellant. Wel is er een aantal punten afgetrokken vanwege zijn taalgebruik (bijvoorbeeld incomplete zinnen of het gebruik van losse zinnen zonder enig onderling verband).

Verweerder verzoekt het College om het beroep ongegrond te verklaren.

V. Beoordeling

Wat betreft de inhoud van het beroep wijst het College erop dat het ingevolge artikel 7.61 lid 2 Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) moet toetsen aan het recht. Aan de orde is dan de vraag of een rechtsregel of rechtsbeginsel is overtreden. Een inhoudelijke toetsing of een afgelegd examenonderdeel terecht met een bepaald cijfer is beoordeeld valt buiten dit toetsingskader.

Wel kan het College toetsen of verweerder op goede gronden tot zijn oordeel is gekomen. Appellant voert –samengevat- aan dat de vraagstelling van vraag 3 onvoldoende duidelijk is waardoor deze vraag geëlimineerd dient te worden.

Voor de beoordeling van deze beroepsgrond is de vraagstelling van vraag 3 relevant in combinatie met het antwoordmodel, door verweerder antwoordmatrijs genoemd en hetgeen verweerder op dit punt heeft aangevoerd. Verweerder geeft in zijn verweerschrift aan dat vraag 3 uitdrukkelijk verwijst naar een rechtsoverweging in het arrest CNSD. In het antwoord op vraag 3 diende de studenten te vermelden dat het hier gaat om de nuttig effect doctrine, moesten de studenten reflecteren op de vraag of het overbodig maken van een kartel een inbreuk maakt op deze doctrine en dienden de studenten de gevolgen van een gegrond- of ongegrondverklaring van de klachten te bespreken. Verweerder heeft een toetsmatrijs met Bijlage Voorbeeld Tentamenvragen overgelegd ter ondersteuning van de stelling dat vraag 3 wel voldoende duidelijk is geformuleerd. Het College stelt vast dat er geen uitgewerkt antwoord model beschikbaar is voor het tentamen Europees Recht dat op 21 januari 2016 is afgenomen. In plaats daarvan heeft verweerder een toetsmatrijs voorzien van Bijlage Voorbeeld Tentamenvragen gebruikt voor de beantwoording van vraag 3. Het College is van oordeel dat vraag 3 onvoldoende specifiek is geformuleerd. Het is voor appellant niet duidelijk welke elementen dienden te

worden genoemd in het antwoord op vraag 3. De toetsmatrijs met Bijlage Voorbeeld Tentamenvragen geeft hierin ook geen inzicht. Hieruit is namelijk niet op te maken dat verweerder als juist antwoord op vraag drie een drietal elementen wilde horen, te weten het noemen van de nuttig effect doctrine, reflectie op de vraag of het overbodig maken van een kartel een inbreuk maakt op deze doctrine en bespreking van de gevolgen van een geground- of ongegrondverklaring van de klachten. Het College is dan ook van oordeel dat vraag 3 niet mee kan wegen bij de beoordeling van het tentamen Europees Recht d.d. 21 januari 2016. Nu het beroep reeds slaagt op de eerste beroepsgrond behoeven de overige aangevoerde gronden geen behandeling meer.

Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat de bestreden beslissing niet in stand kan blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep gegrond, vernietigt het bestreden besluit en draagt verweerder op om een nieuw besluit te nemen met inachtneming van het bepaalde in deze uitspraak.

Aldus vastgesteld op 31 mei 2016 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, mr. W.W. Wijnbeek en mw. O. Kusters leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.